

Sygn. akt III RC 330/19

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Joanna Włodarczyk

Protokolant stażysta Joanna Rudzińska

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2020 roku we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich K. S. i J. S. działających przez L. S.

przeciwko M. S.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty od pozwanego M. S. na rzecz małoletnich powodów K. S. i J. S. z kwot po 350 zł. (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 29 listopada 2017 roku w sprawie VC 571/17 do kwot po 600 zł. (sześćset złotych) miesięcznie na rzecz każdego z powodów tj. łącznie po 1200 zł. (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów L. S. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z kwot, poczynając od dnia 27 czerwca 2019 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz przedstawicielki ustawowej L. S. kwotę 1800 zł. (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt III RC 330/19

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2019 r. do Sądu Rejonowego we Włocławku Wydział III Rodzinny i Nieletnich wpłynął pozew małoletnich K. S. i J. S. działających przez matkę L. S. przeciwko M. S. o podwyższenie alimentów z kwoty po 350 zł miesięcznie na każde dziecko do kwoty po 600 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich powodów z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa podniosła, że od czasu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości koszty utrzymania dzieci wzrosły. Wskazała, że małoletni J. ma 7 lat, uczęszcza do przedszkola, od września 2019r. rozpocznie naukę szkolną, natomiast K. jest uczniem klasy 7 szkoły podstawowej. Matka małoletnich jest

osoba bezrobotna, natomiast ojciec dzieci poza alimentami nie uczestniczy w dodatkowych kosztach utrzymania małoletniego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że podwyższenie alimentów obecnie byłoby nieadekwatne zarówno w stosunku do potrzeb dzieci jak i jego możliwości majątkowych. Pozwany pracuje jako kierowca zawodowy, ale w chwili obecnej zachorował na arytmie serca. Powoduje to konieczność zakupu leków, opłaty za dojazdy do lekarzy oraz za wizyty lekarskie. Pozwany pracuje zarobkowo. Ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć dodatkowej pracy. Mieszka z drugą żoną, która aktualnie nigdzie nie pracuje bo zajmuje się chorą matką. Pozwany spłaca kredyty pochodzące z okresu małżeństwa. Pozwany utrzymuje kontakty z dziećmi. W trakcie spotkań z nimi przekazuje im kieszonkowe.

Pismem z dnia 19 listopada 2019 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej rozszerzyła powództwo wnosząc o podwyższenie alimentów na małoletnich do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich płatne do 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od dnia wniesienia pozwu.

Na rozprawie w dniu 29 listopada 2019r. pełnomocnik przedstawicielski ustawowej rozszerzyła żądanie, wnosząc dodatkowo o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz każdego z małoletnich powodów do kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01 grudnia 2019r.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławku z dnia 29 listopada 2017 r. w sprawie sygn. VC 571/17 - o rozwód, zasądzone alimenty od pozwanego M. S. na rzecz małoletnich: K. S. i J. S. w kwocie po 350 złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich L. S.. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 grudnia 2017r.

W chwili wydania wyroku małoletni J. miał 5 lat, a K. 12 lat. Dzieci mieszkały z matką, często chorowały. Opłaty mieszkaniowe wynosiły 1200 - 1300 zł miesięcznie. Matka powodów L. S. nie pracowała zawodowo, nie miała własnych dochodów, zajmowała się domem i dziećmi.

Pozwany M. S. od 11 lat pracował jako kierowca ciężarówki, zarabiał średnio 3300zł miesięcznie. Pozwany przekazywał na rzecz małoletnich powodów kwotę około 1500 zł miesięcznie oraz opłacał koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Pozwany ponosił własne koszty utrzymania w wysokości 700 zł miesięcznie.

Dowód: akta sprawy V C 571/17 Sądu Okręgowego we Wrocławku.

Obecnie ustalono, że:

Małoletni K. ma 14 lat, a J. 7 lat. K. chodzi do VIII klasy szkoły podstawowej, a J. do I klasy. Obaj są zdrowi, dobrze się rozwijają. Chłopcy uczestniczą w wycieczkach szkolnych.

Koszt wyjazdu K. na zieloną szkołę wynosił w ubiegłym roku 700 zł plus dodatkowe wydatki na wyposażenie dziecka na wyjazd oraz „kieszonkowe” - łącznie ok. 1500 zł. W bieżącym roku szkolnym matka wpłaciła 450 zł na zieloną szkołę dla K.. K. S. nie chodzi na korepetycje. Ma pewne problemy z matematyką, w związku z czym przed egzaminem gimnazjalnym powinien korzystać z dodatkowych lekcji.

J. S. jeździ na 1-dniowe wycieczki – ostatnia kosztowała 120 zł oraz uczestniczy w wyjściach do kina, na przedstawienia w teatrze. Koszt takiego wyjścia średnio wynosi 20 zł. Od czerwca 2019 r. ojciec przesyła młodszemu synowi drobne kwoty, rzędu 20 zł. Na święta przysłał paczkę z bluzą dla starszego syna i z klockami L. dla młodszego.

Ostatnio pozwany odwiedził małoletnich w dniu 07.12.2019 r. Wcześniej przyjeżdżał do dzieci co 2 miesiące na 1 dzień. Starszy chłopiec nie chce mieć kontaktu z ojcem, młodszy zaś nie chce zostawać u ojca na noc.

Matka małoletnich L. S. ma 36 lat. Nie ma wyuczonego zawodu. Do stycznia 2020 r. nie pracowała zarobkowo, otrzymywała zasiłki z opieki – zasiłek okresowy 318 zł, zasiłek rodzinny na dzieci 248 zł, świadczenie wychowawcze 1000 zł. W utrzymaniu pomagali jej rodzice, siostrzenica, siostry.

W dniu 15 stycznia 2020 r. podjęła pracę na umowę zlecenie w MOPS jako opiekunka. Jej wynagrodzenie kształtuje się na poziomie 400 zł brutto plus dodatkowe wynagrodzenie, zależne od liczby przepracowanych godzin. Ostatnio za 15 dni otrzymała łącznie 560 zł brutto.

Mieszka z synami w mieszkaniu bezczynszowym, należącym do siostry pozwanego. Opłaca media i opał. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: media około 200 zł za dwa miesiące, woda około 100 zł miesięcznie, telefony przedstawicielki ustawowej i małoletnich kosztują 180 zł, internet 98 zł. Na opał przeznaczają około 12000 zł rocznie, w tym jest tona węgla i drzewo.

Nie spłaca żadnych kredytów pochodzących z okresu małżeństwa. Pożyczki z 2009 r. są spłacone. Nie toczyła się sprawa o podział majątku. Nie ma własnych kredytów ani pożyczek.

L. S. posiada samochód, który otrzymała od siostry w 2019 r.

Dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej L. S. k 164-164v e-protokół z dnia 05.02.2020 r.,

zeznania świadka N. J. k. 163v-164 e-protokół z dnia 05.02.2020 r.,

odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich k. 6-7,

zestawienie wydatków na małoletnich k. 10,

kserokopia decyzji B. Ośrodka Pomocy (...) k. 11-13, 23, 24,

opinia przedszkolna i szkolna k. 14, 15,

kserokopia decyzji PUP we W. k. 16,

informacja B. Ośrodka Pomocy (...) k. 41, 44,

zaświadczenie B. Ośrodka Pomocy (...) k. 42,

zaświadczenie PUP we W. k. 43,

paragony związane z wydatkami na małoletnich k. 62,

kserokopia umowy pożyczki k. 146,

kserokopia wezwania do zapłaty k. 147.

Pozwany M. S. ma 35 lat. Z zawodu jest murarzem. Zatrudniony jest w firmie Usługi (...) jako kierowca samochodów ciężarowych. Posiada prawo jazdy kategorii A, B, C+E. Poza wynagrodzeniem za pracę otrzymuje 1000 zł na bramki i naprawę samochodu. Dostaje też pieniądze na opłacenie faktur. Około roku temu przebywał na półrocznym zwolnieniu lekarskim. Otrzymywał wówczas 80% wynagrodzenia. Po rozwodzie do maja 2018r. pozwany poza alimentami dokonywał opłat za mieszkanie, w którym mieszkali powodowie.

W 2018r. zawarł związek małżeński ze Z. S.. Żona pozwanego nie pracuje zarobkowo. Opiekuje się chorą matką. Z tego tytułu nie otrzymuje żadnych środków finansowych. Nie ma żadnych własnych dochodów ani zasiłków. Pozwany

z żoną otrzymują pomoc żywnościową z opieki społecznej. W grudniu 2019 r. otrzymali z opieki społecznej specjalny zasiłek celowy na zakup opału w wysokości 150 zł oraz świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności w kwocie 100 zł.

W styczniu 2020 r. pozwany i jego żona zawarli przed notariuszem umowę o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

Pozwany mieszka z żoną i jej byłym mężem w jego domu. Koszty utrzymania domu ponoszą wspólnie. Na opał składają się wszyscy. Opłata za prąd wynosi 250-300 zł za dwa miesiące, woda 200 zł co dwa miesiące, gaz w butli 50 zł, śmieci 48 zł miesięcznie, podatek co 3 miesiące 90 zł, internet 57 zł miesięcznie. Wyżywienie pozwanego i jego żony kosztuje około 500 zł.

Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności ani ograniczającego zdolność do wykonywania pracy zarobkowej. Pozwany choruje na arytmie serca, ma nadciśnienie tętnicze i guza na przednerczu. Leczy się u kardiologa.

Poza małoletnimi powodami pozwany nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Na spotkania z małoletnimi przeznaczał około 250 zł na przejazd. Kupował dzieciom ubrania, zabierał na obiad, opłacał wejścia na basen. Ostatnio synowie byli u pozwanego latem 2019 r. Po nowym roku przesłał dzieciom słodycze, bluzę, plecak i klocki L..

Pozwany spłaca 2 kredyty z miesięczną ratą po około 1000 zł. Poza tym posiada pożyczki w wysokościach 500 zł, 1000 zł u prywatnych osób. Spłaca je w małych kwotach. Użytkuje czasami samochód B., stanowiący własność jego żony. Samochód ten ogólnie użytkuje syn żony pozwanego. M. S. na co dzień jeździ V. (...) rocznik 1997, który stanowi współwłasność żony pozwanego i jej byłego męża. Syn żony pozwanego pomógł opłacić ubezpieczenie OC 625 zł. Pomaga też spłacać pieniądze za bramki. M. S. nie ma działki budowlanej. Działkę taką posiada jego żona z byłym mężem.

Dowód: zeznania pozwanego M. S. k. 164v-165v e-protokół z dnia 05.02.2020 r.,

zeznania świadka N. J. k. 163v-164 e-protokół z dnia 05.02.2020 r.,

zeznania świadka Z. S. k.81v-82 e-protokół z dnia 29.11.2019 r.,

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 40, 159-160,

zaświadczenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) k. 46,

zaświadczenie lekarskiego o stanie zdrowia pozwanego k. 52,

faktury na zakup leków k. 53-54,

zdjęcie samochodu B. k. 64,

wydruk z portalu społecznościowego k. 64-70,

faktura za energię elektryczną, telefon, odpady komunalne, nakaz płatniczy za podatek, upomnienie wzywające do zapłaty podatku k. 72-78,

decyzja Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w T. k. 79, 101, 102,

kserokopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k. 80,

pismo G. Urzędu Pracy k. 91,

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 100,

faktura na zakup oleju napędowego k. 103-104,

potwierdzenie przelewu świadczenia z ZUS, zapłaty polisy na życie, otrzymania środków na przejazd autostradą, otrzymania wynagrodzenia k. 105-113, 117-121,

paragony za przejazdy autostradowe k. 114-116,

kserokopia umowy ramowej w Banku (...) k. 122-124,

potwierdzenie przelewu zapłaty raty k. 125-127,

kserokopia umowy kredytu gotówkowego w Banku (...) SA wraz z potwierdzeniami zapłaty rat kredytowych k. 128-134,

harmonogram spłat rat pożyczki w banku eurobank w potwierdzeniami przelewu spłaty rat k. 135-145,

umowa pożyczki w banku Millennium k. 148-154,

zaświadczenie Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w T. k. 161,

wypis z aktu notarialnego – umowy majątkowej małżeńskiej k. 162.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą żądania zmiany wysokości zasądzonych na rzecz dziecka alimentów jest art. 138 kro. Generalną przesłanką uzasadniającą zmianę wcześniejszego orzeczenia jest zmiana stosunków, przez co między innymi należy rozumieć istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Tym samym rozstrzygnięcie o żądaniu zawartym we wskazanym przepisie wymagało porównania stanu istniejącego w chwili uprawomocnienia się ostatniego orzeczenia regulującego obowiązek alimentacyjny z tym istniejącym w chwili orzekania w niniejszej sprawie.

Podstawą obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci jest przepis art. 133 § 1 kro, na mocy, którego rodzice obowiązani sąłożyć na dziecko, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (...). Koniecznym przy tym jest odwołanie się do treści art. 135 kro, który w § 1 określa wzajemną zależność świadczeń alimentacyjnych od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, natomiast w § 2 stanowi, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

W przedmiotowej sprawie analizując zebrany materiał dowodowy sąd uznał, iż zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Należy zwrócić jednak uwagę na fakt, iż od daty uprawomocnienia się wyroku w poprzedniej sprawie do chwili wystąpienia z nowym żądaniem upłynęło 1,5 roku. Ten upływ czasu od daty ustalenia ostatnich alimentów, spowodował zmiany po stronie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich K. i J. rodzeństwa S.. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 roku (sygn. akt. I CZ 135/64 niepublikowane) sam upływ czasu od wydania orzeczenia określającego wysokość alimentów uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem lekcji, leczeniem itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. W kontekście nauki małoletnich w szkole podstawowej orzeczenie to znajduje odniesienie w niniejszej sprawie.

W chwili obecnej małoletni K. ma 14 lat, a J. ma 7 lat. Obaj chłopcy uczą się w szkole podstawowej. Od września małoletni K. zmieni system nauczania – rozpocznie naukę w szkole średniej. Na ich koszty utrzymania składają się zakup żywienia, ubrań, podręczników, przyborów szkolnych, środków czystości, rozrywka oraz kieszonkowe. Dzieci nie korzystają z zajęć dodatkowych płatnych. Ogólnie obaj są zdrowi i prawidłowo się rozwijają. Aktualnie jedynie J. widuje się z ojcem.

Małoletni są aktualnie w okresie wzmożonego rozwoju psychofizycznego. Wzrastają więc ich potrzeby odnośnie żywienia, ubrania, nauki i leczenia. Koszty związane z nauką w szkole podstawowej, powodują, że małoletni wymagają większych nakładów finansowych niż w czasie kiedy mieli odpowiednio 12 i 5 lat. Potrzeby małoletnich w wyżej wskazanym zakresie wzrosły więc w stosunku do czasu z poprzedniej sprawy. Nie sposób uznać, iż wskazane wyżej potrzeby nie są potrzebami usprawiedliwionymi. Z pewnością zarówno rozwój psychofizyczny i nauka małoletnich wymagają większych środków finansowych na te właśnie cele. Wszystko to sprawia, iż koszt utrzymania małoletnich wzrósł, zaś główny ciężar jej wychowania i zapewnienia stosownych środków finansowych na zwiększone potrzeby dzieci spoczywa na ich matce L. S.. Ona to dba o prawidłowy fizyczny i umysłowy rozwój dzieci, z czym wiąże się nakład osobistej pracy wychowawczej. Zasadnicze znaczenie mają tu starania o zapewnienie małoletnim mieszkania i żywienia.

Należy zwrócić uwagę na to, że sytuacja materialna matki małoletnich powodów w stosunku do poprzedniej sprawy niewiele się zmieniła.

L. S. od stycznia 2020 r. pracuje na umowę zlecenie z wynagrodzeniem 400 zł brutto miesięcznie plus dodatkowe wynagrodzenie za przepracowane godziny. Przedstawicielka ustawowa nadal mieszka sama z dziećmi.

W związku z tym, że pozwany od maja 2018r. nie partycypuje już w kosztach utrzymania mieszkania – przedstawicielka ustawowa sama ponosi te wydatki. Wynoszą one około 500 zł miesięcznie plus opał 1200 zł w skali roku. W porównaniu więc do poprzedniej sprawy opłaty związane z mieszkaniem i mediami, obciążające L. S. znacząco wzrosły, albowiem wcześniej opłaty te w całości ponosił pozwany. Przedstawicielka ustawowa oprócz małoletnich powodów nie ma na utrzymaniu innych dzieci.

Jak wskazano powyżej, to na niej ciąży wychowanie małoletnich i zapewnienie im codziennych, odpowiednich warunków do rozwoju i opieki. Zatem obowiązek alimentacyjny L. S. względem małoletnich wykonuje poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie. Jednakże zakres w jakim matka małoletnich może brać udział w kosztach ich utrzymania jest ograniczony.

Ustalając jednak obowiązek alimentacyjny sąd każdorazowo musi się kierować nie tylko usprawiedliwionymi potrzebami osoby uprawnionej, ale również możliwościami zarobkowymi strony zobowiązanej. Zakres obowiązku alimentacyjnego uzależniony jest każdorazowo od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Z tym, że przez pojęcie „możliwości zarobkowych i majątkowych” zobowiązanego, rozumieć należy nie tylko i nie tyle dochód rzeczywiście pozyskiwany z posiadanego majątku, co dochód, który zobowiązany powinien pozyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem o możliwościach płatniczych pozwanego nie decydują jego rzeczywiste dochody, albo ich brak, ale realne możliwości zarobkowe, które mógłby osiągnąć przy pełnym i wszechstronnym wykorzystywaniu sił fizycznych i umysłowych. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, sygn. III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42/1.

Sytuacja materialna pozwanego w porównaniu do poprzedniej sprawy w ocenie sądu poprawiła się i pozwala na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego w zwiększonej wysokości. Pozwany M. S. nadal pracuje w tej samej firmie. Jest kierowcą samochodu ciężarowego. Jeździ tylko w trasy krajowe. Pozwany mimo, że z przedłożonych przez niego zaświadczeń wynika, że zarabia 2250 zł brutto miesięcznie, zdaniem sądu ma znacznie większe dochody oraz możliwości zarobkowe. Przede wszystkim pozwany posiada szerokie uprawnienia jako kierowca – na kategorie A, B, C +E. Poza tym z pisma G. Urzędu Pracy z dnia 10.12.2019 r. wynika, że kierowcy z prawem jazdy kategorii C+E osiągają wynagrodzenia rzędu 4000-6000 zł brutto miesięcznie. Zatem należy przyjąć, że pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Ponadto z zeznań zarówno przedstawicielki ustawowej jak i świadka N. J. wynika, że kiedy jeszcze strony pozostawały w związku małżeńskim i mieszkały razem, M. S. zarabiał znacznie więcej, minimum 3300 zł netto miesięcznie. Jego wypłata nie wpływała na konto bankowe, natomiast była przekazywana do jego rąk. Wówczas zarobki pozwanego średnio wynosiły 4000-5000 zł netto miesięcznie. Potwierdzeniem tego jest również

fakt, że w tym czasie przedstawicielka ustawowa nie pracowała zarobkowo. Pozwany był więc jedynym pracującym członkiem rodziny, który utrzymywał samodzielnie całą swoją rodzinę. Wynika z tego, że uzyskiwane przez niego w tym czasie dochody były wystarczające dla zapewnienia rodzinie utrzymania. Obecnie zaś zdaniem sądu pozwany nie ujawnia rzeczywistości osiągniętych dochodów. Świadczy o tym fakt, że deklarowane wynagrodzenie w kwocie 1673 zł nie wystarczyłoby na zapłatę alimentów 700 zł, opłaty mieszkaniowe około 450 zł, spłatę kredytów około 1000 zł, wykupienie leków, utrzymanie pozwanego oraz jego niepracującej żony.

Należy wskazać, że pozwany utrzymuje sporadyczne kontakty z synami, a właściwie już tylko z młodszym synem.

M. S. spłaca kredyty w dwóch bankach. Łącznie miesięczna rata, którą płaci wynosi około 1000 zł. Wskazać trzeba, że zaciągnięte przez pozwanego kredyty i inne zadłużenia nie mogą ujemnie wpływać na ocenę jego obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 roku (sygn. akt III CRN 236/76, opublikowane system L.) (...) także zadłużenie bankowe pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych małoletnim powodom środków utrzymania i wychowania. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków na zakup mebli, telewizora, lodówki itp. i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc więc pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności, zdaniem sądu, pozwany ma możliwości majątkowe i zarobkowe sprostania podwyższonemu obowiązkowi alimentacyjnemu wobec małoletnich K. i J.. Choroby, na które cierpi nie wykluczają go z możliwości zarobkowania. Nie ma on bowiem medycznych przeciwwskazań do wykonywania pracy zarobkowej, orzeczeń lekarskich stwierdzających ograniczenia w zatrudnieniu. Posiada badania lekarskie pozwalające na wykonywanie zawodu kierowcy. Poza tym ma wieloletnie doświadczenie w wykonywanej pracy, z której osiąga stały dochód miesięczny. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem o możliwościach płatniczych pozwanego nie decydują jego rzeczywiste dochody, albo ich brak, ale realne możliwości zarobkowe, które mógłby osiągnąć przy pełnym i wszechstronnym wykorzystywaniu sił fizycznych i umysłowych.

Zaakcentowania wymaga też fakt, że przesłankę możliwości majątkowo-zarobkowych należy surowiej oceniać w wypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec niesamodzielnego dziecka, aniżeli w wypadku innych kategorii podmiotów zobowiązanych do alimentacji. Szczególnie bliski stosunek rodziców oraz naturalna zależność dziecka (w szczególności małoletniego) powoduje, że od rodziców wymaga się podjęcia większego, wzmożonego wysiłku dla zaspokojenia potrzeb dziecka, niż ma to miejsce w stosunkach pomiędzy innymi podmiotami. W konsekwencji rodzice powinni dzielić się z dziećmi nawet dość skromnymi możliwościami. Pogląd taki uznać należy za bezsporny, zarówno w judykaturze (przykładowo: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., sygn.: III CZP 46/75, opubl. w: OSNCP 1976/9 poz. 184, Monitor Prawniczy - Zestawienie Tez 2000/2, s. 114) jak i doktrynie (przykładowo: T. Smoczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 267).

Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż obowiązek opieki nad małoletnimi powodami wykonywany jest w głównej mierze przez ich matkę, wskazać należy, że realizacja obowiązku alimentacyjnego po stronie ojca winna polegać w znacznej części na pokrywaniu kosztów utrzymania dzieci. M. S. obecnie tylko finansowo uczestniczy w wychowaniu i opiece nad swoimi dziećmi. Obecnie dzieci już nie jeżdżą do niego, a spotkania odbywają się raz na dwa miesiące. Niemniej jednak należy zauważyć, że pozwany oprócz płacenia alimentów kupuje im ubrania, słodycze czy zabawki.

Zasadność żądania podwyższenia alimentów nie budzi w ocenie sądu wątpliwości. Analizując przedstawione powyżej okoliczności sprawy sąd doszedł do przekonania, iż nastąpiła taka zmiana stosunków, która skutkować musi uaktualnieniem wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletnich, tym samym zaistniały warunki, które wymuszają podwyższenie dotychczasowej wysokości alimentów. Przemawia za tym wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, szczególnie związanych z uczęszczaniem dzieci do szkoły podstawowej, ich rozwojem psychofizycznym oraz zwiększonymi wydatkami na żywność, ubranie czy edukację itp., jednakże nie do żądanej kwoty. Należy bowiem, jak już wspomniano, zważyć na sytuację majątkową pozwanego. Dlatego nie sposób było uwzględnić powództwa w żądanej kwocie. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są bowiem zarobkowe i

majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji – tak wyrok Sądu Najwyższego z 20 stycznia 1972 roku (sygn. akt III CRN 470/71).

Wydając orzeczenie w przedmiotowej sprawie, sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na zeznaniach stron L. S. i M. S., zeznaniach świadków Z. S. i N. J., załączonych do akt sprawy dokumentach i zaświadczeniach oraz aktach sprawy VC 571/17 Sądu Okręgowego we Włocławku.

Zeznania przedstawicielki ustawowej sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem strona pozwana nie zaprzeczyła im w sposób skuteczny. Tymczasem zgodnie z przepisem art. 230 k.p.c. w sytuacji, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o określonych faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może uznać te fakty za przyznane. Jednocześnie podkreślić należy, iż zeznania wyżej wymienionej znajdują potwierdzenie w dokumentach dołączonych do akt.

Natomiast zeznania pozwanego sąd uznał za częściowo zgodne z prawdą. Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań pozwanego w części dotyczącej jego dochodów, albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że wydatki pozwanego i kwota zasądzonych alimentów znacznie przewyższają deklarowane przez niego dochody.

W trakcie małżeństwa pozwany pracował również jako kierowca i zarabiał minimum 3300 zł miesięcznie, co pozwalało utrzymać całą jego rodzinę. Obecnie więc deklarowane przez M. S. wynagrodzenie zdecydowanie nie wystarczałoby na zapłacenie alimentów, utrzymanie i spłatę kredytów. Tak więc zdaniem sądu, pozwany nie ujawnił przed sądem faktycznych dochodów lub też zatrudnienie na obecnych warunkach finansowych jest celowe, co świadczy o tym, że pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych i dąży do zaniżenia swoich możliwości płatniczych.

Zeznania przesłuchanego w sprawie świadka N. J. sąd uznał za wiarygodne, ponieważ pokrywały się z zeznaniami przedstawicielki ustawowej oraz pozwoliły ustalić sytuację osobistą, zawodową i finansową L. S. oraz wysokość zarobków jakie wcześniej osiągał pozwany. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka Z. S., W części dotyczącej kosztów utrzymania są one spójne, konsekwentne oraz są zbieżne z zeznaniami pozwanego. Natomiast w kwestii dochodów pozwanego, sąd nie dał im wiary, o czym wspomniano wcześniej.

Uwzględniając przedstawione powyżej okoliczności sąd uznał, iż aktualnie wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego M. S. wobec małoletnich K. i J. winna kształtować się na poziomie po 600 zł miesięcznie na każdego z nich, łącznie 1200 zł miesięcznie, poczynając od dnia 27 czerwca 2019 r., czyli daty wpływu pozwu. Kwota ta odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego oraz usprawiedliwionym potrzebom małoletnich.

Powództwo ponad tę kwotę sąd oddalił uznając je za nieuzasadnione i zbyt wygórowane.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro. W zakresie oddalonego powództwa w części podstawę stanowią przepisy art. 138 kro w zw. z art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario.

W myśl § 2 pkt 4 i § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) sąd zasądził od pozwanego M. S. na rzecz przedstawicielki ustawowej L. S. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 785 j.t.) sąd nie obciążył pozwanego M. S. kosztami sądowymi w sprawie i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1. nadano rygor natychmiastowej wykonalności.